

Analytik Martin Koller: Slavnosti lži... Výročí osvobození se blíží, propagandistických keců přibývá, svobodu oslavujme až bude

- CZ24 News | 8. května 2020

ČESKO: Ráno, 5. května jsem si jako obvykle u počítače zapnul Country rádio. Zaujal mne tam primátor Plzně Baxa, který vykládal, že v období 1948-1990 se nesmělo mluvit o osvobození Plzně a jihozápadních Čech americkou armádou. Teprve od roku 1990 se mohlo o účasti Americké armády na osvobození republiky svobodně mluvit, proto se pořádají Slavnosti svobody, aspoň podle pana primátora. Takže jsou to vlastně Slavnosti svobody slova. Pokud si pamatuji, vycházely v předlistopadové ČSSR noviny, které se jmenovaly Svobodné slovo.

Když vidím tu současnou auto-cenzurovanou svobodu slova ve většině médií, ČT počínaje, kam se vlastenec vůbec nedostane, a pravda se krčí v koutě, v lepším případě, nemohu se zbavit dojmu, že pan Baxa by měl navštívit očaře, ušaře a možná i psychologa. Mnozí z nás, aspoň podle toho, jak volí, by měli pořádát každoročně a celoročně Slavnosti lži, pokrytectví, propagandy, politické korektnosti, mediální autocenzury, boje proti vlastenectví a vítězství německé historie. Svoboda slova a vítězství pravdy a lásky v pojetí německé EU.

Nebudu se zabývat osobou pana Baxy, a tím, co jsem o něm slyšel od mnoha obyvatel Plzně. Rovněž nebudu připomínat vojensky zcela zbytečné bombardování nejen Škodovky koncem války, stejně jako fakt, že někteří američtí důstojníci doslova nadřžovali Němcům i po osvobození, ničili zásoby potřebné pro naši republiku a napomohli úniku před trestem části válečných zločinců, především příslušníků SS. To jistě těší nekonečně moudrého a morálně vyspělého starostu Řeporyjí, reprezentanta Fialovy ODS. V době Václava Klause si něco takového nedovedu v ODS představit.

O Plzni bez politické korektnosti

Moji předkové pocházejí z Plzně, Přeštic, Volduch, Mešna a dalších měst a vesnic na Plzeňsku a Rokycansku. Jedna babička měla obchod v Plzni, druhá v Rokycanech. Otec dělal tlumočníka pro americkou a ruskou armádu na jejich styku a strýc mi odkázal originální US helmu, divizní nášivky, důstojnický čepicový znak a dodnes neotevřenou konzervu americké vojenské kávy. V zastoupení Vojenského historického ústavu jsem se podílel na přípravách prvních slavností svobody a na můj popud tam přijelo první historické americké obrněné vozidlo M3 Scout. Mám v tamním kraji dost známých a kamarádů. Na Slavnosti svobody jezdím téměř pravidelně. O vojenskou historii se zajímám od svých dvanácti let. Proto mohu konstatovat, že tvrzení pana Baxy, ale i další informace na Seznamu jsou účelová propaganda.

Osvobození jihozápadní části ČSR americkou armádou se v období 1948-1988 nesmělo oficiálně slavit, protože naše republika jako spojenec SSSR byla s USA a Německem na hranici války. Nejvíce se blblo v padesátých letech. Proto se bohužel likvidovaly viditelné připomínky na americkou armádu, kterých ostatně nebylo mnoho. Fakta zmizela z osnov na základních a středních školách a nahradila je propaganda, což bylo samozřejmě stupidní a neúčinné. Dnes se děje v opačném gardu totéž s podporou většiny politiků a většiny médií. V hutích zmizelo německé kořistní dělo, které věnoval obci Dyšina jako pomník generál Harmon. Místo něj tam stojí pomník generála Pattona, velitele americké III armády. Nicméně, nikdo nezakazoval o Američanech mluvit a něco takového nepostihoval žádný zákon. Dokazuje to i písnička zesnulého Honzy Vyčítala, který určitě nebyl agitátorem komunistů. Pěje tam o otci, který vynadal učitelce za to, že ve škole vykládá žákům, že

Plzeň osvobodila pouze Rudá armáda, ale nic o tom, že by ho za to někdo stíhal. V jihozápadních Čechách nanejvýš kazili vzduch zbytečně aktivní a podlézaví pitomci, dnes bychom je označili za aktivisty a našli v některých politických neziskovkách. Zatajit Američany nešlo. Kromě toho hloupá režimní protiamerická propaganda americkou armádu vlastně stále připomínala. Nicméně nelze přehlédnout, že vycházela se stavu takzvané studené války, oboustranných lží a ideologické propagandy, která kupodivu pokračuje dodnes s neztenčenou aktivitou a pitomostí, kupodivu především ve prospěch koloniálního Německa. Kdysi se zatajovali Američani, dnes se urážejí Rusové. Po ukončení rušení vysílačů na základě Helsinských dohod, informovala o historii rovněž americká Svobodná Evropa.

Z hlediska znalostí o americké armádě a jejím zakazování mohu začít naší rodinou a známými. Kamarád, příslušník VB měl dva válečné Harleje, jednoho v khaki, druhého s pruhy a hvězdami a jezdil na nich veřejně bez problémů už v předlistopadovém období. Nebyl sám. Existovali „džípaři,“ kteří zachránili auta odkupem po vyřazení od některých organizací, nebo ze šrotu a jezdili s nimi. Režim z nich neměl radost, politicky školil, ale nějaké terorizování za historická fakta z května a června roku 1945 se nekonalo, pokud nedošlo k porušování platných zákonů. Součástí americké výzbroje, počínaje známými „usárny,“ byly mezi trampy běžné. V Plzni měl kdekdo něco z americké výstroje. Ale to byl, řekněme, lidový přístup.

Mohu však uvést dvě a našly by se i další, oficiální publikace, které uvádějí, že západní Čechy osvobodila americká armáda. Příručka Pakty, země armády, kterou vydala Hlavní polická správa ČSLA v roce 1966 sice dští propagandu vůči NATO, ale podíl americké armády na osvobození ČSR nezatajuje. Připomíná rovněž padlé vojáky armády Rumunska na našem území, na něž se dlouhodobě kašle. Dále jsou zde oficiální, pětidílné Vojenské dějiny Československa z druhé poloviny osmdesátých let. Ani tam na US Army nezapomněli. Navíc je tam až nečekaně korektně popsán i celý západní odboj. Od té doby jeho historii, především ČS obrněnou brigádu na západě uceleně vědecky nikdo nezpracoval. Obě publikace bylo možné běžně koupit.

Patton v Plzni nebyl

Zároveň jsem si na Seznamu přečetl další báji, a to že Plzeň osvobodil Patton se svým Jeepem. Patton se v Plzni neobjevil 6. 5. 1945, kdy dorazila na okraj Plzně 97. pěší divize, ani 7. 5., kdy přes její postavení vjela do Plzně 16. obrněná divize. Nevyrazil ani do pivovaru, který od 7. 5. dočasně obsadil 38. pluk 2. pěší divize. V té době Němci v Plzni už nebyli, protože utekli směrem na západ a zůstalo jen několik fanatiků. Patton se v Plzni objevil oficiálně až v červenci, kdy si jel pro řád Bílého lva do Prahy. Jinak jako okupační guvernér Bavorska sídlil v Bad Tölzu a létal svojí Dakotou na letiště v Plzni na Borech. Tam přisedal do lehkého pozorovacího letounu Piper, s nímž létal na inspekce podřízených útvarů, aniž by zavítal do města. Oblast jihozápadních Čech obsadily V. sbor generála Hodgese a XII. bor generála Irwina. V červenci byl V. sbor odvelen z Evropy a následně XII. sbor vystřídán XX. okupačním (!) sborem (Rudá armáda na našem území nebyla prezentována jako okupační), který odešel z našeho území v listopadu 1945.

Kdo byli spojenci a kdo ne

A teď si to porovnejme se současnou stupidní a prolhanou protiruskou propagandou, bouráním pomníků a oslavováním nacistů se strany Koláře, Novotného a nejen jich, evidentně na německou objednávku. Dlouhodobě se snaží vytvářet dojem, že Rudá armáda většinu ČSR a Prahu neosvobodila, Němci se svým protislovanským rasismem, heydrichiádou, vražděním civilistů, vypalováním vesnic, koncentráky, pracovními tábory a holocaustem byli v podstatě fajn kluci, kteří milovali český národ a bojovali proti komunismu a židobolševismu, takže čeští kolaboranti byli jen tak lehce pomýlení vlastenci, nicméně na té správné, německé straně. K tomu oficiální ničení památníků v rozporu s mezinárodní smlouvou, aniž by se ozval socialistický ministr zahraničních

zájmů Petříček.

Je třeba si připomenout, že našimi spojenci v období druhé světové války byly mnohé země, především Polsko, Francie (po kapitulaci pouze Svobodní Francouzi), Británie, USA, SSSR, Čína, britská dominia Austrálie, Kanada, Nový Zéland, Jugoslávie, Norsko, Řecko, Belgie, od roku 1944 Itálie a Rumunsko a řada mimoevropských zemí. V případě okupovaných zemí partyzáni v Polsku, Jugoslávii, Řecku, Itálii, Francii, Norsku, Belgii. Naši spojenci byli rovněž španělští demokraté a interbrigadisté, antifašističtí Němci (především komunisté), byť nepřiliš početní, a to jak v domácím i zahraničním odboji, a v neposlední řadě židovští odbojáři a příslušníci židovských jednotek ve spojeneckých armádách, tehdy ještě bez oficiálně uznané vlasti.

Zato našimi spojenci a přáteli nebyli, ruští, ukrajinští, běloruští, litevští, lotyšští, estonští, různí muslimští, chorvatští, albánští, kosovští a další vrahové a zločinci v uniformách německých SS a takzvaní banderovci. Poslední obránci Hitlerova bunkru byli francouzští, belgičtí a holandské nacisté z divize SS Charlemagne. Zde je třeba si položit otázku, zda oslavování příslušníků SS není trestným činem propagace nacismu a fašismu. Norimberský vojenský tribunál označil SS jako zločineckou nacistickou organizaci. Co na to socialistický ministr vnitra Hamáček? Jenže socialista v červené mikyně má problém, jak stíhat propagaci nacismu a zároveň lézt do německého zadku. A rozhodně není sám.

Německou propagandu na Seznamu posílil rovněž soubor fotek z Řeporyjí, na nichž obyvatelé údajně vítají Vlasovce. Poskytl je, kdo jiný, než bývalý univerzitní svazák Žáček, pozdější ředitel ÚSTRU a reprezentant TOP09. Mají dokazovat bratrskou lásku, mezi zločinci a zrádci v uniformách SS a Wehrmachtu a civilním obyvatelstvem takzvaného protektorátu. Nelze se divit, že obyvatelé Řeporyjí poskytli „dobrovolně“ potraviny, vodu a civilní oblečení. Obyvatelé českých a nejen českých vesnic měli bohaté zkušenosti s návštěvami příslušníků SS i dalších německých ozbrojených sil. Stačí připomenout Lidice, Ležáky, Ploštinu, Prlov a řadu dalších. Co nebylo vydáno dobrovolně, to bylo uloupeno a majitel mohl být rád, že přežil. Lidice byly, jak známo, nejen vyvražděny, ale rovněž vyloupeny. Takže realitou zachycenou na Žáčkových fotkách byla spíš snaha obyvatelů Řeporyjí přežít, prakticky na konci války, dát banditům s úsměvem co chtějí a modlit se, aby už byli bez problémů za horami. Novotný by možná mohl se stavbou pomníků ruským a dalším, podle německé ideologie, rasově podřadným, nicméně správně orientovaným SSákům pokračovat v Lidicích, Terezíně a Osvětimi. Pracovnice Babišova úřadu vlády Číhalová, případně další úředníci, jako Hermann by k nim mohli položit věnce s nápisem: „Milovaným hrdinům SS za boj proti sovětským osvoboditelům, úředníci koloniálního úřadu guvernéra Babiše a vlády německé EU v Česku.“ Určitě by se přidali i některé zaměstnanci ministerstva zahraničních zájmů.

Opilci 30% ku 100%

Další objevený článek na Seznamu se objevil z pera fotografa ruského původu Vovy Pomertzeffa, placeného německou (!) agenturou Focus. Popisuje, že třetina ztrát vojáků Rudé armády v Praze byla způsobena otravou alkoholem. Podobné případy byly ve válkách všude a ve všech armádách. Ostatně, Němci měli dost času připravit metylalkoholovou, či etylalkoholovou léčku. Problém je v tom, že většina ostatních Rudoarmějců buď zemřela v Praze na nemoci získané ve válce, nebo padla v boji. Přitom podle Piráta atomového Hříba Rudá armáda Prahu neosvobozovala, pouze vjela do osvobozeného města, tudíž tam nebojovala. Prahu pravděpodobně osvobodili již nepřítomní Vlasovci, či bojovníci na barikádách, kteří museli na základě dohod svého vedení s Němci zastavit boj a propustit prchající německou armádu, včetně kompletního zločineckého pražského Gestapa. Bezproblémový odchod gestapáků je jedno ze špinavých tajemství května 1945. Asi toho na některé odbojáře dost věděli. Nicméně, faktem je, že 9. 5. se v Praze ještě bojovalo, přičemž umírali rovněž sovětské vojáky, protože některé jednotky SS odmítly respektovat kapitulaci podepsanou 8. 5. a pokračovaly na ústupu ve vraždění. V Praze bylo také dost německých zajatců, kteří se nezajali sami.

Zde bych doplnil pro srovnání, že americká armáda ztratila při osvobozování Plzně celkem jednoho vojáka, který spadl do Radbuzy po požití nadměrného množství alkoholu a utopil se. Skóre tedy je 30% sovětských a 100% amerických padlých opilců.

Za co bojovali Vlasovci a za co bojují Kolář a Novotný

V našich proněmeckých médiích se samozřejmě mlčí o tom, že střet mezi ROA, takzvanými Vlasovci a německou armádou v Praze nebyl veden snahou pomáhat jakýmsi českým povstalcům (proč by měli bandu vrahů a zrádců zajímat), ale konfliktem o komunikace a mosty směřující do oblastí obsazených americkou armádou. Žádné jiné logické vysvětlení pro jejich zastávku v Praze ostatně neexistuje. Němci jim zabránili v útěku na západ, protože preferovali vlastní vojáky a chtěli, aby jim, jako součást ozbrojených sil takzvané třetí říše, pomáhali v boji. Proto snaha Vlasovců jednat s vedením českých povstalců a zajistit si tak ochranu před Rudou armádou, neboť dočasně neměli kudy utíkat a hrozilo jim zajetí už v Praze. Vlasovci přitáhli jeden den v noci, druhý den se pouze v některých částech Prahy střetli s Němci a již odpoledne táhli na západ a nechali Pražany v klidu Němcům. Zrádci Sovětského svazu, zrádci Němců a zrádci Pražanů.

Pro některé slouhy německých euromarxistů a revanšistů přímo vzorové charaktery. Vrána k vráně sedá, rovný rovného si hledá, nejen mezi ptáky. A najdou se v europarlamentu, Praze i Řeporyjích. A prý u nás od roku 1990 nevládnou příslušníci rodin, které kolaborovaly s nacisty. Vlasovci jsou jen německá legenda, která má snížit podíl Rudé armády na osvobození Prahy, vyličít ji jako nepřátelskou armádu, z části SS (Vlasovci) udělat bojovníky proti nacismu i komunismu a přátele českého národa. U jejího oživení stojí vzorový slouha německých zájmů, bývalý šéf ÚSTRU Žáček, pozdější poradce Porošenkovy zfašizované vlády na Ukrajině. Po Vlasovcích se postupně přidají ostatní SS jako bojovníci proti komunismu. Nakonec se čeští zrádci a kolaboranti budou mladé generaci, odchované německou euromarxistickou propagandou a socialistickým inkluzivním školstvím, jevit jako kladasové a vlastenci. Zlidšťování zrádce Moravce, fašisty Gajdy, omlouvání Háchy a pomalu a jistě i dalších zrádců a kolaborantů v rámci posílení koloniálního postavení Česka je v plném proudu.

Osobně jsem toho názoru, že bychom si měli vážit všech, kteří osvobozovali naše území a chovat se slušně k jejich památce. Bohužel, od roku 1989 posloucháme řeči o morálce, evidentně od těch, kteří ani nevědí, co to morálka je a neznají ani pojem obyčejná slušnost, pravděpodobně už několik generací.

Naši vládní i opoziční politici, až na nepočtené výjimky, posluhují cizákům, někteří už třicet let a sotva zadarmo. Jejich lóží je především ASPEN Institut, bojovým předvojem politické neziskovky a bohužel i vedení některých politických stran, které jsou kupodivu registrovány jako české. Jak říkal Stalin, každý má svou cenu, takže jim nová německá historie našich zemí pranic nevádí a rozhodně proti ní nevystupují. V tom se plně shodne vláda s opozicí, až na ty výjimky. Leckterý soudruh, jehož rodina kolaborovala za války s Němci, potom kádrovala spoluobčany, se stranickým průkazem v kapse, se od roku 1990 stal stoprocentním Američanem a ještě stíhá posluhovat německému kolonialismu. Mezi českými politiky, mediálními pracovníky a umělci najdeme takových husté zástupy. Mnozí mají co skrývat, takže jsou pohodlně vydíratelní a korumpovatelní. Kdysi by to byli zrádci, případně prostitut, dnes to jsou morální progresivci, aktivisté a neziskovkáři, a samozřejmě přesvědčení Evropané, jen jaksi té druhé, koloniální sluhovské kategorie. České dějiny v české kolonii po třiceti letech německé koloniální euromarxistické demokracie v německé EU, a v přímém přenosu. Pan Baxa by se měl zajímat o historii osvobození Plzně nejen několik dnů v roce, ale například se postarat o to, aby nedošlo k likvidaci Patton Memorialu, který se stal z velké části, a to na základě soukromých sbírek celoročně viditelnou památkou armády USA v Plzni. Slavnosti svobody by se měly konat poté, až opustíme německou revanšistickou a koloniální EU, protože naše členství v EU lze bez nadsázky označit jako další dobu nesvobody a čas panování lži a korupce.

Martin Koller